

kuussa 1998, vaikka sen olisi pitänyt vahvistaa ne ennen elokuuta 1997.

Näiden perussäännösten rikkomisen lisäksi on loukattu kantajien perusteltua luottamusta.

— EY:n perustamissopimuksen 190 artiklan rikkominen

On selvää, että myös luonteeltaan yleiset toimet, kuten asetukset, on perusteltava riittävällä tavalla erityisesti silloin kun säännökset vaikuttavat välittömästi tiettyjen yksilöitävissä olevien elinkeinonharjoittajien ryhmiin (kuten tässä italialaisiin sokerijuurikkaan viljelijöihin).

Interventiohinnan vahvistamista muita viittä jäsenvaltiota varten ja sen vahvistamatta jättämistä Italian osalta ei perustella millään tavoin asetuksessa (EY) N:o 1361/98. Minkäänlaisia perusteluja ei esitetä myöskään asetuksessa (EY) N:o 1360/98 interventiohintojen vahvistamisen osalta.

— Yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaaminen

Asetuksen (EY) N:o 1361/98 1 artiklassa on jätetty vahvistamatta valkoisen sokerin johdettu interventiohintaa Italiaa varten, kun se kuitenkin on vahvistettu Yhdistynyttä kuningaskuntaa, Irlantia, Portugalia, Suomea ja Espanjaa varten.

Koska Italian hallitus ei tiedä, millä perusteilla Italian ei ole vahvistettu johdettua interventiohintaa tai millä perusteilla se on vahvistettu näitä muita valtioita varten, se katsoo, että yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on rikottu kohtelemalla näitä maita eri tavalla.

<sup>(1)</sup> EYVL L 185, 30.6.1998, s. 3.

<sup>(2)</sup> EYVL L 185, 30.6.1998, s. 1.

<sup>(3)</sup> EYVL L 177, 1.7.1981, s. 4.

**Proderec — Formação e Desenvolvimento de Recursos Humanos, ACE:n 17.9.1998 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-72/97, Proderec — Formação e Desenvolvimento de Recursos Humanos, ACE vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 16.7.1998 antamasta tuomiosta**

(Asia C-341/98 P)

(98/C 340/18)

Proderec — Formação e Desenvolvimento de Recursos Humanos, ACE on valittanut 17.9.1998 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-72/97, Proderec — Formação e Desenvolvimento de Recursos Humanos, ACE vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 16.7.1998 antamasta tuomiosta. Valittajan edustaja on asianajaja Manuel Rodrigues, Lissabon ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o Luísa Maria Miranda Sousa Pires, 4 a rue Jean Jaurès.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— kumoaa asiassa T-72/97 annetun tuomion;

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

*Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut*

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut yhteisön oikeutta arvioidessaan asiassa T-72/97<sup>(1)</sup> esitettyjä kanneperusteita ja perusteluja.

<sup>(1)</sup> EYVL C 166, 31.5.1997, s. 16.

**Euroopan yhteisöjen komission 18.9.1998 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne**

(Asia C-342/98)

(98/C 340/19)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 18.9.1998 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on oikeudellisen yksikön virkamies Gérard Berscheid, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että koska Luxemburgin suurherttuakunta ei ole saattanut voimaan tietyistä eläinten ruokinnassa käytettävistä tuotteista annetun neuvoston direktiivin 82/471/ETY muuttamisesta 10 päivänä heinäkuuta 1995 annetun komission direktiivin 95/33/EY<sup>(1)</sup>, edellytyksistä, joilla neuvoston direktiivin 77/93/ETY liitteissä I—V lueteltuja tiettyjä haitallisia organismeja, kasveja, kasvituotteita ja muita tavaroita saa tuoda yhteisöön tai sen tietyille suojelluille alueille taikka siirtää yhteisössä tai sen tietyillä suojelluilla alueilla kokeellisia tai tieteellisiä tarkoituksia tai lajikevalintatyötä varten 26 päivänä heinäkuuta 1995 annetun komission direktiivin 95/44/EY<sup>(2)</sup> ja kasvien tai kasvituotteiden haitallisten organismien yhteisöön kulkeutumisen ja yhteisössä leviämisen estämiseen liittyvistä suojoitoimenpiteistä annetun neuvoston direktiivin 77/93/ETY tiettyjen liitteiden muuttamisesta 6 päivänä joulukuuta 1996 annetun komission direktiivin 96/78/EY<sup>(3)</sup> noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, se on jättänyt noudattamatta sille direktiivin 95/33/EY 2 artiklan, direktiivin 95/44/EY 4 artiklan ja direktiivin 96/78/EY 2 artiklan mukaan kuuluvia jäsenyysvelvoitteita;

2. velvoittaa Luxemburgin suurherttuakunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

*Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut*

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut vastaavat asiassa C-335/98 esitettyjä; direktiiveissä niiden täytäntöönpanolle asetetut määräajat päättyivät 30.6.1996, 1.2.1996 ja 1.1.1997.

<sup>(1)</sup> EYVL L 167, 18.7.1995, s. 17.

<sup>(2)</sup> EYVL L 184, 3.8.1995, s. 34.

<sup>(3)</sup> EYVL L 321, 12.12.1996, s. 20.

**Euroopan yhteisöjen komission 22.9.1998 Irlantia vastaan nostama kanne**  
(Asia C-346/98)  
(98/C 340/20)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 22.9.1998 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Irlantia vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat oikeudellinen pääneuvonantaja Richard Wainwright ja kansallinen virkamies Michael Shoter, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, että Irlanti ei ole noudattanut tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun direktiivin 76/769/ETY muuttamisesta neljännen toista kerran 20 päivänä joulukuuta 1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/60/EY<sup>(1)</sup> mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja/tai koska se ei ole ilmoittanut niistä komissiolle;

— velvoittaa Irlannin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

*Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut*

EY:n perustamissopimuksen 189 artiklassa, jonka mukaan direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, asetetaan jäsenvaltioille velvollisuus noudattaa direktiivissä sen täytäntöönpanemiseksi säädettyä määräaika. Määräaika päättyi 20.12.1995 ilman, että

Irlanti olisi toteuttanut komission kanteessa mainitun direktiivin noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä.

<sup>(1)</sup> EYVL L 365, 31.12.1994, s. 1.

**Euroopan yhteisöjen komission 22.9.1998 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne**  
(Asia C-347/98)  
(98/C 340/21)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 22.9.1998 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Belgian kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Dimitrios Gouloussis ja Peter Hillenkamp, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71<sup>(1)</sup> 13 artiklan 2 kohdan f alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se kantaa 13,07 prosentin suuruista henkilökohtaista eläkemaksua sellaisista Belgiassa ammattitaidin perusteella maksettavista eläkkeistä, joiden saajat eivät asu Belgiassa eivätkä enää kuulu Belgian sosiaaliturvajärjestelmään;

— velvoittaa Belgian kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

*Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut*

Henkilöt, jotka eivät enää harjoita Belgiassa ammattitoimintaa palkkatyöntekijänä tai muutoin ja ovat muuttaneet asumaan toiseen jäsenvaltioon, kuuluvat ainoastaan viimeksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännön alaisuuteen. Tämän vuoksi Belgian viranomaisilla ei ole oikeutta kantaa tällaisilta henkilöiltä eläkemaksua Belgiassa maksettavista ammattitautieläkkeistä.

Belgia vetoaa perusteettomasti niihin asetuksen (ETY) N:o 1408/71 52 artiklassa säädettyihin maksuihin, joita työtaturman tai ammattitaidin kohteeksi joutuneiden on suoritettava. Kyseiset maksut eivät ole asetuksen ensimmäisessä luvussa tarkoitettuja sairausvakuutusmaksuja, vaan luonteeltaan toisenlaisia maksuja, joilla on tarkoitus täyttää erityisesti työtaturmista tai ammattitaudeista johtuvia tarpeita. Toisin kuin 33 artiklassa säädetään, asiassa toimivaltainen valtio ei voi asetuksen (ETY) N:o 1408/71 4 luvun nojalla kantaa maksuja työtaturman tai ammattitaidin perusteella maksettavien korvausten rahoittamiseksi.

<sup>(1)</sup> EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2.